

Forslaget under Nr. 4 til § 11, der er taget tilbage.

Justitsministeren: Jo. Derimod har jeg selvfølgelig ikke, hvad der maaskee kunde ligge i mine Ord, men ikke var min Tanke, taget Forslaget under Nr. 5 til § 11 tilbage. Dette Forslag er ligefrem stillet i Genhold til, hvad den ærede Ordfører under denne Sags anden Behandling bemærkede, og hvori jeg selvfølgelig ogsaa maatte give ham Ret, nemlig, at der kunde være nogen Anledning til at drage Omsorg for, at Stempelvæsenets Tærv ikke skulde tilfidesættes ved den nye Indretning med Tarationsprotocoller, idet man kunde tænke sig, at en Requirit, der ikke var fornøiet med Udsaldet af Forretningen, kunde undlade at tage Udskrift af samme, hvorved Statskassen vilde gaae glip af det Stempelgebyr, den ellers vilde have faaet, naar Tarationsforretningen strax var bleven befreven paa løst Papir. Det er dette, jeg har søgt at opnaae ved mit Forslag, som jeg antager, at der ikke vil være Noget at indvende imod.

Formanden: Justitsministerens Ændringsforslag under Nr. 4 til § 11 er taget tilbage; jeg skal spørge, om Noget optager det. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Jeg frafalder det.

Formanden: Det 9de kongevalgte Medlem har Ordet.

Liebe: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet et Dieblif, for at den ærede Ordfører kunde faae Leilighed til at imødegaae mig, hvilket ellers ikke vilde blive Tilfældet, naar han allerede nu yttrede sig, uden at han siden skulde tage Ordet for min Skyld alene, hvilket jo nu vil være unødvendigt. Jeg vilde gjerne tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det sidste af de af Udvalget stillede Ændringsforslag, nemlig Forslaget under Nr. 13, som jo gaaer ud paa, at man skal fravige den ved 2den Behandling af Sagen i Lovudkastet indførte Bestemmelse, at der skal

kunne udlaanes ogsaa paa anden Prioritet indtil Halvdelen af Burderingssummen. Udvalget foreslaaer nu vel ikke, at alt Udlaan paa anden Prioritet skal bortfalde, men at saadant Udlaan skal være begrændset saaledes, at der ikke skal kunne laanes ud over $\frac{2}{5}$ af Tarationssummen. Jeg kan meget godt forstaae, at det ærede Udvalg er kommet til dette Forslag, ffjendt det er en Afvigelse fra det, som ved 2den Behandling efter Udvalgets Forslag blev sat ind i Lovudkastet. Der faldt jo unægtelig ved Sagens 2den Behandling Yttringer, som kunde give Udvalget Opfordring til paany at tage dette Spørgsmaal under Overveielse, og der havde jo ogsaa, som vi idag have hørt, allerede tidligere i Udvalget været noget deelte Meninger om dette Punkt. Smidlertid kan man jo dog sige, at Udvalget ikke med nogen stor Bestemthed kan have samlet sig om dette Ændringsforslag, siden det tidligere har været under Overveielse, og man da ikke fandt tilstrækkelig Anledning til at stille det, men derimod gif en anden Bei. Den ærede Justitsminister erklaerede, at han tiltraadte, ja endog anbefalede dette Forslag, og dette finder jeg ogsaa ganske naturligt fra hans Side, da det ligger nærmere Lovudkastets oprindelige Affattelse end det, der blev vedtaget ved 2den Behandling. Lovudkastet gif jo oprindeligt ud paa, at der slet ikke skulde kunne laanes af Umyndiges Midler paa anden Prioritet, og det er altfaa forsaavidt ganske naturligt, at den ærede Minister slutter sig til dette Forslag; men jeg veed dog ikke, om der virkelig er tilstrækkelig Anledning til at gjøre denne Forandring i, hvad vi vedtog ved 2den Behandling; jeg har idetmindste ikke kunnet overbevise mig om Grundenes Tilstrækkelighed i saa Henseende. Det er jo ganske vist, at naar man tager Sagen stimpelt og ligefrem og siger: Det er bedst at have den størst mulige Sikkerhed for Umyndiges og andre offentlige Midler; man kan aldrig have for Meget af Sikkerhed, og man faaer en større Sikkerhed, naar man holder sig indenfor $\frac{2}{5}$ af Burderingssummen, end naar man gaaer lidt længere ned, til Halvdelen, saa kan dette jo ikke nægtes at være ganske rigtigt, og i det Dieblif, det var nød-